

Een Mens voor de Lens

Ben de Bruin in het monumentale Kollum

Kollum

Benjamin de Bruin is een zoon van Douwe de Bruin en Albertje Schipper, geboren op 13-05-1929 te Kollum. Hij woonde tot zijn 22^e jaar in dit cultuur historisch dorp met haar monumentale panden en beschermde dorpsgezichten. Ten noorden van Kollum de vruchtbare weilanden op de kleigronden waar de beste Kollumer kaas vandaan komt en ten zuiden het uitgestrekte coulisselandschap, wat kenmerkend is voor de Friese Wouden. Ben deed in Kollum de ULO en kon goed leren. Zijn vader wilde dat hij daarna naar de HBS ging. Maar je ziet het vaak dat in die beklemmende 2e wereldoorlog kinderen opgroeiden naar puber. Ze verleggen dan op de een of andere manier hun geestelijke ontplooiingsdrang naar een andere oerdrift en dat is op jonge leeftijd al gaan werken. Na de oorlog werd bijna dwingend een beroep gedaan op bundeling van krachten en beschikbare hulp voor de wederopbouw van ons land. De absolute waanzin van een oorlog die ook op dat niveau zijn sporen nalaat. Ook Ben had een goed stel hersens maar deed niet de HBS. Hij ging meteen na de oorlog, op 16 jarige leeftijd, werken als leerling drukker bij drukkerij Banda in Kollum. Als jongen logeerde hij graag in het gezellige gezin van zijn oom Jacob, die werkte op een drukkerij. Hij was geboeid hoe de vlakdruk-rotatiepers werkte en raakte daar al vroeg geïnteresseerd voor dit zo boeiende vak.

Zwaantje

In de oorlogstijd was Ben eens in Hoogeveen en kreeg rode bieten te eten. Tot op vandaag is dat niet zijn lievelingskost en schoof hij zijn bord door. Naast hem zat een ruige eter, Jan Venema, uit Gasselternijveen. Na de rode bietenprak liet Jan een foto zien van zijn zusje Zwaantje. Toen ik vorige week bij hem was voor dit interview, zag ik eenzelfde foto bij Ben de Bruin in de woonkamer hangen. Ik kan mij voorstellen dat hij zaterdag, na die krottenprak, in Kollum op de fiets is gesprongen en naar Gasselternijveen sjeesde. Nu, 72 jaar later zijn Jan en Ben niet alleen altijd goeie vrienden gebleven, maar zijn ze ook al 65 jaar zwagers van elkaar.

Emigreren

Rond 1950 ontstond een emigratiedrang bij de Nederlandse bevolking.

De aanmoedigingsreclame op posters, in een naoorlogs verwoest land met volop werkloosheid, schaarste aan goederen en woningnood was de gedachte al snel: *waarom niet?* Het verlangen om in een ander land een beter bestaan op te bouwen zorgde voor een emigratiegolf.

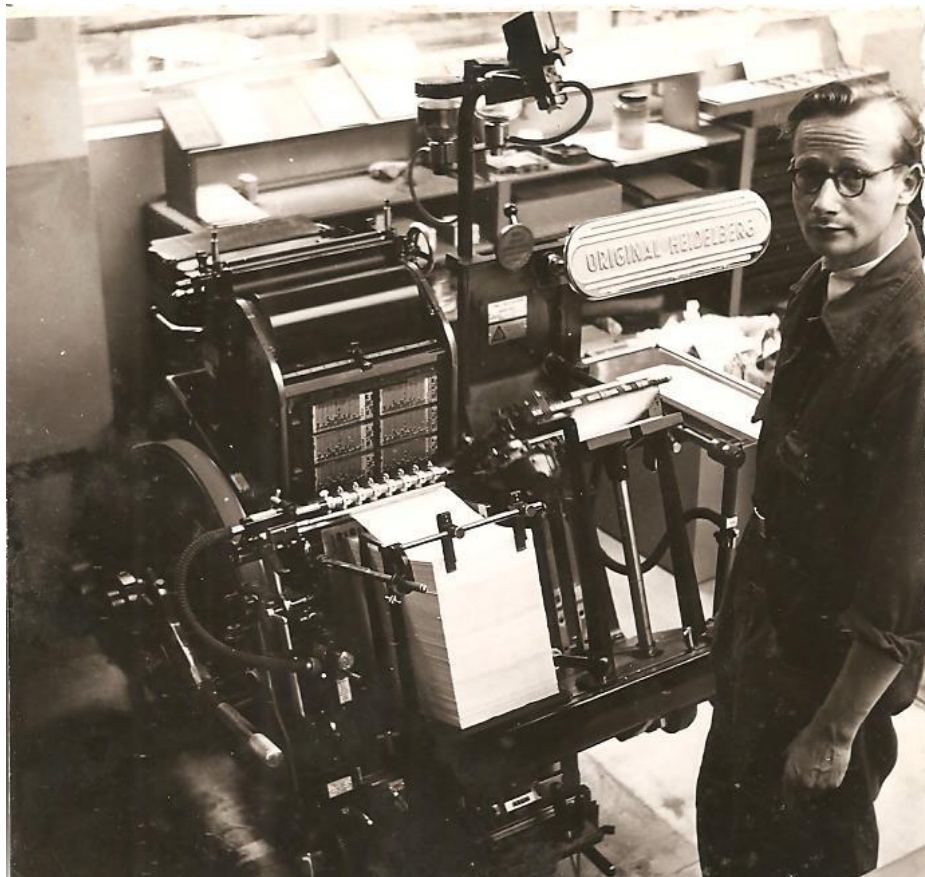
Ook Ben had die drang en een zucht naar avontuur en vooral een betere toekomst voor zijn aankomend gezin. Zijn voorkeur ging naar Johannesburg in Zuid-Afrika. Maar in die tijd kwam de Mau Mau opzetten. De Mau Mau die als guerrillabeweging opstanden aanwakkerden tegen de blanke Europeanen, ja dan kijk je toch weer even verder.

Allerlei landen hadden wel zijn voorkeur om naar toe te emigreren van Curaçao tot Canada maar uiteindelijk werd het de Geuzenstad Brielle waar hij bij de Nieuw Brielse Courant ging werken. Ben en Zwaantje woonden in Kollum in een mooi nieuw huis en ook in Den Briel kregen ze weer een nieuw huis.

Toen ze naar Den Briel verhuisden was Zeeland net getroffen door de verschrikkelijke watersnoodramp. Ze kwamen met de verhuiswagen aan en kregen het bericht dat hun woning aan een ander gezin was toegewezen. Hun meubels werden opgeslagen en Ben en Zwaantje kregen een gemeubileerde bovenwoning naast de gasfabriek waar hun 2 dochters Tineke en Bettie zijn geboren. In Tegelen, bij drukkerij de Zon in Limburg, kwam een vacature waar hij zich niet alleen financieel maar ook qua woning kon verbeteren. Ze gingen wonen in een prachtig huis naast een grote bos en zandvlakte, pal tegen de Duitse grens.

Grafisch vakman

Ben de Bruin ontwikkelde zich als een bekwaam vakman in de typografie en de vormgeving van brochures, affiches en boekomslagen in grafische wereld. Op vele professionele drukkerijen deed hij in de loop der jaren een macht aan ervaring op. In Leeuwarden bij Jongbloed in de bijbeldrukkerij waar bijbels in veel talen werden gedrukt, zelfs in het Papimento. *“Als je niet gek was dan werd je dat wel met dat 19 grams papier, dunner dan een sigarettenvloeijsje, als je langs liep vloog het papier al omhoog en daar werkte 200 man.”* Hij werkte in Tegelen bij drukkerij de Zon waar schoolagenda's werden gedrukt en in Grootegast bij Helmhout. De Noordbroekster drukker Simon Jansen kwam regelmatig bij drukkerij Helmhout in Grootegast en Ben kon goed met Simon opschieten. Hij haalde Ben de Bruin over om bij hem te komen werken in Noordbroek. Na enkele jaren werd drukkerij Jansen echter verkocht aan een bedrijf dat Publimass heette. *“Dat duurde niet lang, het ging failliet en dan sta je op je 54^e jaar op straat. Ik was nog nooit een dag werkeloos geweest”* Begin jaren tachtig staat Nederland er economisch en financieel ronduit slecht voor en ligt ons land zelfs twee maanden plat. De post wordt niet bezorgd, het huisvuil niet opgehaald en geen trein of tram rijdt op tijd en ambtenaren voeren massaal actie.

Ben de Bruin ontwikkelde zich als bekwaam grafisch vakman.

Eigen bedrijf

Nee, het was in 1983 niet een gemakkelijke tijd. Eén op de drie industriële ondernemingen zat in de rode cijfers. De hypotheekrente steeg naar 13%. De jaren van polarisatie waren nog in volle gang. De voortgaande opstuwung van de energieprijzen bracht de economie verder van haar stuk. De welvaartsstaat Europa wankelde.

Informatica, luchtvaart, ruimtevaart, kernenergie en andere vindingen op energiegebied brachten de wereld nieuwe mogelijkheden, maar belastten het milieu ernstig. De Club van Rome sprak zijn zorg uit over het milieu en onder meer het effect van drijfgassen dat in spuitbussen zat, deze Cfk's tasten de ozonlaag aan. Ja, begin dan maar eens voor jezelf met een Grafisch bedrijf dat toen al onder redelijk strenge milieu controle stond. Hij had in de loop der jaren wel erg veel ervaring bij allerlei verschillende bedrijven opgedaan. Calculatie en kostprijsberekeningen deed hij al in Den Briel. Inmiddels was Ben de Bruin toch voor zichzelf met zijn eigen bedrijf begonnen. Hij kocht een oud drukpersje, een zogenaamd Degeltje en een oude snijmachine.

“Het was heel wat toen het op de vrachtauto werd gebracht.”

Al snel groeide hij compleet uit zijn jas en moest op zoek naar een ruimere locatie.

Burgemeester Tees

Na een gesprek met burgemeester Tees kon hij een deel huren van het gebouw Avondzon. Er was echter geen krachtstroom en de opstartkosten waren daar te hoog. Inmiddels was drukkerij Jansen door de curator leeggehaald en kwam het gebouw te koop. Voor de aankoop van dat gebouw en de inrichting heeft Tees toen veel meegeholpen. Meteen kwamen oude klanten en vooral ook grote klanten voor hun drukwerk. Hij kreeg zoveel werk dat hij meer in de werkplaats was dan op kantoor. *“Dit red ik nooit alleen”*, was zijn gedachte. Als je zolang getrouwd bent voel je elkaar goed aan. Zwaantje werkte toen bij stichting '70. Ze nam haar ontslag en ging bij haar echtgenoot op kantoor de administratie verwerken. Zoon Eric studeerde voor Klinisch Chemisch Ingenieur en was in zijn vrije tijd veel in de drukkerij maar ook dochter Tineke was handig en een perfecte hulp. Binnen een jaar werd de beoogde omzet gehaald. In datzelfde jaar verscheen ook de Noord- en Zuidbroekster weer. Vele verzoeken vanuit de bevolking, maar ook de gemeente toonde behoefte en zag graag deze dorpskrant weer verschijnen. Inmiddels is dit zo bescheiden krantje van 1986 ons mooie en veel gelezen weekblad Tussenklappen.

In 1993, met het 10 jarig jubileum was het bedrijf al uitgegroeid naar 14 man personeel en barste het uit zijn voegen. Door bouwbedrijf Iden uit Noordbroek werd in recordtijd tekeningen gemaakt, omgevingsvergunningen aangevraagd en een ruime bedrijfshal bijgebouwd. De burens stelden zich beschikbaar met de opslag van machines en de papiervoorraad en hielpen mee met de verhuizing. Letterkasten met loden letterbakken, ontwikkelvloeistof en inkt werd op een karretje over straat naar de burens gereden. De gehele verhuizing verliep perfect. Behalve dat één van de vrouwelijke medewerksters bij het tillen van een vloeistofbak een deel van de agressieve kleurstof vanaf haar halsgebied tussen haar bloesje en verdere kleding liep. Wassen, met welke zeep dan ook, helpt niet. Pas na vele weken slijt de blauwe kleur weg. Tijdens de koffiepauzes zal wel vaak even tussen neus en lippen zijn gevraagd of de blauwe kleur al een beetje weg was.

Zes parachutisten brachten de sleutel van het nieuwe gebouw en Burgemeester Hut opende op feestelijke wijze de uitbreiding van de drukkerij te Noordbroek. Tegelijk werd, de trots van toen, een nieuwe fullcolour drukpers in gebruik genomen. De eerste en enige van dit type in Nederland stond toen bij drukkerij De Bruin aan de Zuiderstraat in Noordbroek.

In dit gebouw zit nu al weer jaren de Fysiotherapie en revalidatietraining “De Drukkerij” van Sytse Noordhuis.

Ben de Bruin met het mooie en veel gelezen Tussenklappen.

Toonaangevend bedrijf.

Zoon Eric de Bruin studeerde af als ingenieur. Als student werkte hij regelmatig op de drukkerij van zijn vader en daar raakte hij al vroeg geïnteresseerd voor dit zo boeiende vak. Al ruim 30 jaar staan milieuzorg en kwaliteit bij hem hoog in het vaandel; *Een beter milieu begint bij jezelf.* Met de ouderwetse drukinkten stond de milieubarometer vroeger bij de meeste grafische bedrijven ongunstig. Het eerste waar Eric met zijn vader aan ging werken was goed georganiseerde kwaliteitsprogramma's en het waarborgen van een topproduct. Duurzaam ondernemen staat centraal en hij richt zich op een productie die vrijwel geen milieuschade geeft. Dat werd versterkt met het bouwen van een ultra modern grafisch bedrijf De Bruin BV langs de A7 aan de Gouden Driehoek van Zuidbroek. Een gebouw dat hoogwaardig is geïsoleerd, een windmolen zorgt voor de energievoorziening en uitsluitend gebruik wordt gemaakt van groene energie. Men rijdt in hybride auto's en het bedrijf is geheel uitgerust met energiezuinige T5-armaturen en aanwezigheidssensoren. Het afval wordt gescheiden in meerdere stromen van wit-, gekleurd- en bedrukt papier en of het plastic. Ze behoren tot de eerste bedrijven in Nederland waar vrijwel uitsluitend FSC gecertificeerd, papier wordt gebruikt. FSC (Forest Stewardship Council) staat voor verantwoord beheer en behoud van bossen. FSC heeft regels opgesteld voor zorgvuldig bosbeheer. Er wordt gekapt met respect voor bossen, mensen en dieren en het gehele handelstraject wordt streng gecontroleerd. Drukkerij De Bruin behoort ook tot de eerste bedrijven die chemie-loze platen gingen gebruiken.

Er wordt gewerkt met de modernste apparatuur en zeer bekwame en vakkundige medewerkers. Creatief en innovatief en duurzaamheid zit bij de familie de Bruin in de genen. Het zijn geen loze kreten. Nee, strenge toetsen door het Ministerie van VROM en door de stichting SCGM (Stichting Certificering Grafische Branche) werden met glans doorstaan. Maar daarnaast is het bedrijf ook meermalen ISO gecertificeerd en ontving het als waardering in 2012 het Groene Lintje van GroenLinks Menterwolde. Drukkerij De Bruin was pionier van alcoholvrij (IPA) drukken. IPA (Iso Prophyl Alcohol) is een oplosmiddel met een vlampunt van 12° c en vervuult het milieu. Nu heeft iedereen wel eens gehoord dat oplosmiddelen gevaarlijk zijn voor mens en milieu, dat ze het zenuwstelsel beschadigen en de hersenen dan het meest gevoelig zijn. De regering probeert het gebruik ervan terug te dringen. Voor drukkerij De Bruin was dat 15 jaar geleden al relevant en werd dit schadelijke product uitgebannen.

Nadat Eric het grafisch bedrijf van zijn ouders overnam, bouwde hij het in rap tempo uit. Nam andere drukkerijen in de regio over zoals Bos in Winschoten, Hoekstra in Oude Pekela, Zonneveld in Scheemda, maar ook bedrijven in Zuidlaren, Veendam en Wildervank. Momenteel zijn 3 van de meest moderne machines per schip, in grote containers, onderweg vanuit Thailand en China. Het verscheppen is via een site te volgen. Pinksterzondag was één containerschip Singapore net gepasseerd. In het scheepsruim, bestemming Zuidbroek, staan in grote containers de vouwplakmachines en stansmachines die golfkarton kunnen verwerken van 140 cm breed en 650 cm lang waarmee palletdozen worden gemaakt van 150 cm bij 150 cm. Een compleet nieuwe ontwikkeling anno 2014. Dergelijke, in opdracht gemaakte, grote machines met een lengte van zo'n 15 meter, een hoogte van 2 meter en een breedte van 3 meter zijn er nog niet in ons land.

"Zijn de huidige bedrijfshallen dan nog wel voldoende?" vroeg ik mij af.

Veelzijdig bedrijf

Google 't even of ga naar www.grafischbedrijfdebruin.nl dan kom je bij het full-service grafisch productiebedrijf. Ze verzorgen briefpapier, enveloppen, visitekaartjes, reclaimedrukwerk, brochures, verpakkingsdrukwerk en mailingen in de huisstijl van je bedrijf. De dienstverlening houdt niet op bij drukken alleen. Ze printen en verzorgen de verzending van mailingen. Geen bedrijf kan tegenwoordig zonder website. Ook dat wordt voor u door De Bruin verzorgd en desgewenst onderhouden. Kortom, drukkerij De Bruin is uw communicatiepartner voor alle media. Het drukkerijtje van toen is thans uitgegroeid tot het meest moderne zelfstandige grafisch familiebedrijf in de regio en misschien wel van heel Nederland. Het hoort tot de top in haar soort en vooral de veelzijdigheid is een grote kracht.

Bestuursfuncties

Hij beklede vele bestuurlijke functies en was bestuurslid en ook voorzitter van de woningstichting. Zat in de streekraad. Was betrokken bij de ontwikkeling van de Klipheerd. Zat in de gemeenteraad en was wethouder voor de Partij van de Arbeid in de gemeente Noordbroek. Ik weet de finesse niet, maar heb wel eens horen vertellen dat door het stemgedrag van Ben de Bruin de mooie kerk in Noordbroek thans nog in volle glorie de "culturele hoofdstad" Noordbroek siert. De 'Olle Dodde' moest in zijn raadslidperiode gerestaureerd worden, maar de politiek wilde er geen cent aan besteden. Sterker nog de kranten van die tijd kopten: *"Geen kerkrestauratie voor 20 mensen maar een zwembad voor duizenden"*, dat was de mening van de meeste gemeenteraadsleden. Op het nippertje is de prachtige majestueuze kruiskerk met het schitterende Arp Schnitgerorgel behouden gebleven.

Hij zat in het proces van samenvoeging van Noordbroek en Zuidbroek naar de nieuwe gemeente Oosterbroek. Omta was toen burgemeester met bestuurders Bakema, Kruijer, Alie Woltjer, Bode Bos om zomaar enkele namen te noemen. Ben de Bruin was ook betrokken bij de oprichting van SVN Sport Vereniging Noordbroek en ook een periode actief betrokken bij de muziekvereniging.

Hobby's.

Ben heeft twee grote hobby's dat is fotograferen en muziek maken. In de kamer staat een prachtig orgel waarop tot voor kort nog regelmatig werd gemusiceerd. Daarnaast bespeelde hij verschillende instrumenten zoals Viool, Gitaar, Accordeon en Banjo. Met het tremolo-trillende snaarinstrumenten Banjo en het tokkelinstrument Mandoline vormde hij vroeger de band 'De Tremolo's'. De band was in de wijde omgeving van Kollum bekend op bruiloften en partijen.

Ben de Bruin op bruiloften en partijen met de band de Tremolo's.

Ben speelde ook verdienstelijk op de accordeon.

Ondernemer Benjamin de Bruin en zijn vrouw Zwaantje stonden niet alleen aan de wieg van deze prachtige moderne drukkerij langs de A7 van Zuidbroek, maar samen met haar heeft hij ook een mooi gezin gebouwd van 5 kinderen en 9 kleinkinderen. Alle 5 kinderen studeerden Universitaire opleidingen in de Medische sector en allen hebben een goede baan. Zoals ik zei; naast zijn bedrijf beklede hij vele bestuursfuncties en vervulde hij allerlei bijbaantjes. Hij is een actief en ondernemend persoon met een inslag die gericht is op nieuwigheden.

Creatief en innovatief en duurzaamheid zit bij de familie de Bruin in de genen.

Een man die nog steeds betrokken is bij het reilen en zeilen van het bedrijf, en met een onafzienbare reeks van opzienbarende rusteloze bedrijvigheid, ontwikkelingen en belevenissen. Een persoon die in staat is helder te denken. Hij mag trots zijn op wat hij heeft gedaan en wat daarmee is bereikt.

Rienus Huis
06-25043902
rienus@makelaarhuis.nl